

Jan-Bart De Muelenaere is een comedian en gamer in hart en nieren. Staat hij niet op een podium of achter de schermen van bekende tv-programma's, dan combineert hij met de moed der wanhoop zijn gezinsleven met zijn PlayStation.

Merry Christmas

PS4 beet!

Eindelijk is het zover. Na een volledig jaar vol ellendig lange zevendaagse weken, elk gevuld met overdreven veel uren, heb ik eindelijk zicht op mijn eigen PS4. Tijdens dat PS4-loze jaar zat mijn — meestal — liefhebbende echtgenote dwars bij elke poging tot aankoop van de nieuwste telg uit de PlayStation-familie. Toegegeven, meestal was ik ook daadwerkelijk de oorzaak van die soms brute weigering. Na het klei-incident van vorige kerst, moest ik eerst goedkeuring krijgen van mijn allerliefste voordat ik over mocht gaan tot het spenderen van 'onze' spaarcenten. Ja, 'onze' spaarcenten, want blijkbaar verandert na een huwelijk automatisch elk bezittelijk voornaamwoord eerste persoon enkelvoud (mijn), in eerste persoon meervoud (onze). Wat zowel voor- als nadelen met zich meebrengt, die gelijkwaardig en evenredig verdeeld worden onder de twee gehuwde partners. De voordelen voor de vrouw, de nadelen voor de man.

Wasverzachtergeur

Nu, het belangrijkste is dat ik dus eindelijk een PlayStation 4 heb. Nu ja ... 'hebben'. Ik zal hem hebben, maar nu heb ik hem nog niet. Of toch niet officieel. Ik heb uitzicht op mijn eigen PS4. Mijn vrouw heeft er mij eentje gekocht als kerstcadeau. Er zit namelijk een pakje verborgen op een plaats waarvan ik weet dat mijn vrouw denkt dat ik er nooit zou kijken. Meer specifiek: het washok. Best wel een logische verbergplaats voor het type man als ik. Maar toch ook weer niet zo logisch. Mijn cadeaus van de afgelopen jaren ruiken tot op de dag van vandaag nog steeds naar wasverzachter. Een geur die ik trouwens ook ken van de cadeaus die mijn schoonbroers en -vader kregen. Het grote probleem is natuurlijk dat geen enkele normale man kan weerstaan aan de lokroep van een gesloten doos vol digitaal snoepplezier. Een unboxing is voor een

gamernerd al even onweerstaanbaar als een schuimend glas vers getapt bier tijdens een AA-meeting of een halve regel chocolade bij een samenkomst van de Weight Watchers. Dozen zijn er om geopend te worden, de inhoud is er om gebruikt te worden en 'geduld hebben' is voor losers en mietjes. De vraag is: 1, hoe kun je zo stiekem mogelijk het cadeau ontvreemden uit zijn schuilplaats? En 2, hoe kun je zonder dat het opvalt — vroeger dan eigenlijk voorzien — van je toekomstige cadeau genieten? Om maar te zwijgen van vraag nummer 3, hoe je dat spontane orgasme zo

 Hoe open je je cadeau al stiekem zonder dat je vrouw het merkt?

stil mogelijk kunt laat weerklinken tijdens die ultieme unboxing. Zeker als je die twee — of drie — dingen wil doen tijdens het kerstfeestje met de schoonouders op bezoek.

Een scherp mes op de tactische plaatsen en een minimum aan lijm lossen het probleem op van gescheurd cadeaupapier. Plooi het gesneden cadeaupapier, open het karton en haal er enkel de doos met de PS4 uit. Het kartonnen omhulsel laten we zitten en vullen we met iets tot je cadeau weer 2,8 kilo weegt. Zo lijkt het intact en weegt het

zoveel als het hoort te wegen. Volgende stap is het aansluiten van de nieuwe console. Gelukkig heb ik boven in onze woonst een plekje dat enkel voor mijzelf toegankelijk is. Mijn eigenste mancave. Daar kan die perfect verborgen achter de andere lading consoles, stiekem aan de tv aangesloten worden. Moeilijker was om tijdens de kerstmaaltijd telkens een nieuw excuus te verzinnen om de tafel te verlaten. De PS4 aansluiten en dan niet gebruiken is zonde, maar een spel beginnen om niet verder te spelen is doodzonde. Wie kan er nu op een spannend moment de controller neerleggen? Niemand toch? En die nieuwe generatie games zijn allemaal gemaakt om je van de ene cliffhanger naar de andere te sleuren. Kortom, de schoonfamilie had al snel door dat er iets aan de hand was. Gelukkig had ik daarop geanticipeerd en was ik voorbereid op elke vraag die kon volgen. Laten we het erop houden dat ik tegen niemand ooit zo openhartig ben geweest over de toestand van mijn darmflora als tijdens die maaltijd tegen mijn schoonfamilie.

Iedereen tevreden

Hoe het afgelopen is? Wel, mijn jongste schoonbroer had plots ook last van zijn darmen. Telkens wanneer het weer mijn beurt was om gebruik te maken van het fictieve sanitair, bleek mijn gamescore gestegen. Na het voorgerecht had ook mijn oudste schoonbroer last van zijn darmen en nog voor het dessert zat gans het mannelijke gedeelte van de schoonfamilie — inclusief schoonvader — in mijn mancave achter mijn PS4 zagezegd last te hebben van hun darmen. Terwijl de mannen zich boven gezellig amuseerden, overhoorde ik toevallig een gesprek van de vrouwen beneden. Hoe tevreden ze waren dat ze even op hun gemak, vrouwen onder elkaar, op het kerstfeest konden bijpraten. En hoe het toch komt dat wij mannen elk jaar opnieuw in hun zelfde plannetje trappen. ■